2000 மே 4] [திரு. சி. அன்பரசன்]

மக்களுக்கும் அசைக்க முடியாத நம்பிக்கையாக இருக்கிறது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இருந்தாலும் இன்றைய போக்கு அவ்வளவு திருப்திகரமாக இல்லை. இராணுவத்தை அனுப்ப மாட்டோம் என்று சொல்கின்றவர்கள் இராணுவத் தளவாடங்களை, வெடி மருந்துகளைக் கொடுத்து உதவமாட்டோம் என்று திட்டவட்டமாக அறிவிக்கவில்லை. அப்படி ஓர் அறிவிப்பை அவர்கள் செய்ய வேண்டும். இந்திய அரசு எடுக்கின்ற முடிவு சர்வதேச நோக்கத்தோடு, கண்ணோட்டத்தோடு மட்டும் அமையாமல்...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: சீக்கிரம் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. சி. அன்பரசன்: தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய உணர்வை வெளிப்படுத்துவதாக அது அமைய வேண்டும் என்ற கருத்தைக் கூறி, டாக்டர் கலைஞர் அவர்களை நம்பி தமிழ்நாடும், தமிழ்நாட்டு மக்களும், இலங்கைத் தமிழர்களும் இருக்கிறார்கள். ஏதோ நடந்துவிட்ட ஒரு தவறுக்காக—நடக்கக்கூடாத சம்பவம் ராஜிவ் காந்தியினுடைய மரணம்—அதை மட்டுமே கவனத்திலே வைத்துக்கொண்டு...

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் இதை எல்லாம் பேச வேண்டாம். இதோடு நிறுத்திக்கொள்ளுங்கள். மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள்.

***மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி:** மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மிக, மிக முக்கியமான, குறிப்பாக நம்முடைய இன மக்களை இன்னொரு நாட்டில் காப்பாற்ற வேண்டும் என்கின்ற உணர்வோடு அளிக்கப்பட்டுள்ள இந்த ஒத்திவைப்புத் தீர்மானங்களில் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி கொறடா திரு. ஞானசேகரன் அவர்களும், பாரதிய ஜனதாக் கட்சியின் சார்பில் திரு. வேலாயுதன் அவர்களும், பாட்டாளி மக்கள் கட்சி சார்பில் திரு. ஜி.கே. மணி அவர்களும், எம்.ஜி.ஆர். அ.இ.அ.தி.மு.க. சார்பில் திரு. சி. அன்பரசன் அவர்களும் தங்களுடைய சீரிய கருத்துக்களை இங்கே எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். இன்றுள்ள நிலையில் இன்று காலையிலே நான் பத்திரிகையிலே படித்த செய்தி, "இலங்கைக்கு இராணுவத்தை அனுப்புவதில்லை" என்று பாதுகாப்பு அமைச்சகக் கூட்டத்திலே முடிவு செய்து அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், அதேநேரத்தில் ஆயுதத் தளவாடங்களை அனுப்பி வைக்கக்கூடும் என்ற செய்திகளும் வந்துள்ளன. இராணுவத்தை அனுப்பக்கூடாது என்பதே தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய ஏகோபித்த கருத்து. நம்முடைய நண்பர் ஞானசேகரன் அவர்கள் பேசும்போதுகூட, நான் கருதினேன், இராணுவத்தை அனுப்பினால் தவறு

இல்லை என்று கருத்துப்பட ஒருவேளை பேசுவாரோ என்று நான் சந்தேகப்பட்டேன். ஆனால், அவரே அழுத்தந்திருத்தமாக இராணுவத்தை அனுப்பக்கூடாது என்று சொன்னவுடன், எனக்கு பாதிபலம் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) அந்த அளவிற்கு தமிழ்நாட்டு மக்களுடைய உணர்வு இன்றைக்கு இருக்கிறது என்பதை இங்கே நடைபெற்றுள்ள இந்த விவாதம் மத்திய அரசுக்குப் புலப்படுத்தும் என்றே நான் கருதுகிறேன்.

முற்பகல் 10-30

இராணுவத்தை அனுப்பக்கூடாது என்பது மாத்திரமல்ல; இராணுவத் தளவாடங்களையும் இலங்கைக்கு அனுப்பி உதவக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய கருத்தும்; (மேசையைத் தட்டும் ஒலி) இந்த அவையிலே பேசிய உறுப்பினர்களுடைய கருத்தும் ஆகும். நேற்று இரவு இதுபற்றி 8½ மணியளவில் இந்தியப் பிரதமர் திரு. வாஜ்பாய் அவர்கள் என்னிடத்திலே தொலைபேசியிலே தொடர்பு கொண்டு இன்று காலையிலே உடனே வரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நான், “சட்டமன்றம் மற்றும் இன்று அமைச்சரவைக் கூட்டம், இவை எல்லாம் இருக்கின்ற செய்திகளைச் சொல்லி, காலையிலே வர இயலாது'' என்று சொன்னேன். “மாலையிலாவது வர முடியுமா'' என்று கேட்டார்கள். மாலையில் நான் செல்வதைப் பற்றி இன்னும் முடிவாகவில்லை. அதுபற்றி யோசித்துக் கொண்டிருக்கிறேன், ஒருவேளை செல்லக்கூடும். ஆனால், ஒன்று, இந்த முடிவு பாதுகாப்பு அமைச்சகத்திலே மாத்திரம்தான் எடுக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டிருக்கிறது. பத்திரிகைச் செய்தியாகத்தான் வெளியிடப்பட்டிருக்கின்றது.

இந்தியாவிலே பல மாநிலங்கள் இருந்தாலும்கூட, மிகவும் பாதிக்கப்படக்கூடிய மாநிலம், இந்தப் பிரச்சினையில், நம்முடைய தமிழ்நாடுதான் என்பதை நான் சொல்லத் தேவையில்லை. இங்கு இருக்கிற நீங்கள் அனைவரும் மிகத் தெளிவாக உணர்வீர்கள். ஏற்கெனவே ஒரு முறை பாதிக்கப்பட்டு, பல வகைகளில் பாதிக்கப்பட்டு விரும்பத்தக்க, விரும்பத்தகாத பல நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்ற ஒரு மண் இந்த மண் என்பதையும் நாம் எல்லாம் அறிந்து அந்த உணர்விலேதான் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கின்றோம். ஆனால், இந்தச் செய்தி, பாதுகாப்பு அமைச்சகத்திலே எடுத்த ஒரு முடிவாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ்நாட்டு அமைச்சர்களும் அங்கு இருக்கிறார்கள். அவர்களில் யாரையும் கலந்து பேசியதாகத் தெரியவில்லை. அது எனக்குள்ள ஒரு மனக்குறை. குறிப்பாக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பாக அங்கே இருக்கின்ற

2000 மே 4] [கலைஞர் மு. கருணாநிதி]

முரசொலி மாறனையோ அல்லது டி.ஆர். பாலுவையோ அல்லது ராஜாவையோ அல்லது மற்ற கட்சிகளின் சார்பாக, தமிழகத்தின் சார்பாகச் சென்றிருக்கின்ற கட்சிகளின் சார்பில் இருக்கின்ற அமைச்சர்களையோ கலந்து பேசியதாகத் தெரியவில்லை. என்னைப் பொறுத்தவரையில் தி.மு.க. அமைச்சர்களைக் கலந்து பேசவில்லை என்பதுதான் எனக்குத் தெரியும். மற்ற அமைச்சர்களைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது. அப்படி கலந்து பேசாமல் ஓர் அறிக்கை வெளியிட்டிருப்பது, அது நாம் வரவேற்கத்தக்க அறிக்கை என்றாலும்கூட, ஒரு மனக்குறைதான் என்பதை நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இராணுவத்தை அனுப்பி ஏற்கெனவே நாம் அனுபவப்பட்டிருக்கிறோம். இராணுவம் சென்றதால், நம்முடைய ராணுவத்திற்குத்தான் பெரும் இழப்பு. ஆயிரக்கணக்கான இராணுவ வீரர்களை கடந்த காலத்திலே இலங்கைக்கு அனுப்பியதன் காரணமாக அவர்களை நாம் இழந்திருக்கிறோம். அதையெல்லாம் நாம் மறந்துவிடக்கூடாது.

எல்.டி.டி.ஈ., பிரச்சினைக்கும்—விடுதலைப் புலிகள் பிரச்சினைக்கும்—இதற்கும் சம்பந்தம் இல்லை. இங்கேகூட சில பேர் அதைத் தொட்டுக்காட்டிப் பேசினார்கள். நம்முடைய நண்பர் அழகிரிகூட அதுகுறித்து வேறு ஓர் ஒத்திவைப்பு அறிவிப்பை தங்களிடத்திலே கொடுத்திருக்கின்றார்கள். ஆனால், அதையும் ஒட்டிப் பேசிவிடலாம் என்று தங்களிடத்திலே அனுமதி கோருகின்றேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: தீர்மானத்தை மாத்திரம் என்ன என்று சொல்லிவிடுங்கள்.

மாண்புமிகு கலைஞர் மு. கருணாநிதி: சரி. தீர்மானத்தில் "சிதம்பரத்திலே தமிழர் மகாநாடு, எழுச்சி மகாநாடு விடுதலைப் புலிக்கு ஆதரவாக நடைபெறுகிறது" என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். விடுதலைப் புலிகள் விவகாரத்தில் தமிழ்நாட்டினுடைய நிலை வேறு. தமிழக அரசு எடுக்கிற நிலை வேறு. ஆனால், இலங்கையிலே இன்றைக்கு தமிழர்களைக் காப்பாற்றுகிற நிலை வேறு. எனவே, தனித்தனியாகப் பிரித்துப் பார்க்க வேண்டும். அப்படி பிரித்துப் பார்த்த காரணத்தால்தான் அழகிரி ஒரு தீர்மானத்தையும், ஞானசேகரன் ஒரு தீர்மானத்தையும் இங்கே கொடுத்திருக்கின்றார்கள் என்றுகூட என்னால் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய ஓர் உண்மையாக இருக்கிறது. ஞானசேகரன் கொடுத்தத் தீர்மானம் இலங்கைக்கு இராணுவத்தை அனுப்பக்கூடாது என்ற தீர்மானம். அழகிரி அவர்கள் கொடுத்திருக்கின்ற தீர்மானம் இங்கே விடுதலைப் புலிகள்

மீண்டும் இதுபோன்ற காரியங்களில் எல்லாம் ஈடுபடுகிறார்கள் அது தேவையற்றது; அது கூடாது என்று தடுக்கின்ற தீர்மானமாகும்.

தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் விடுதலைப் புலிகளாக இருந்தாலும், வேறு எந்தத் தீவிரவாத அமைப்புகளாக இருந்தாலும் அவர்களின் வன்முறைகளுக்கோ தீவிரவாதச் செயல்களுக்கோ இடம் இல்லை, இடம் நிச்சயமாக அளிக்கப்படமாட்டாது. அதிலே தமிழக அரசு மிகுந்த கண்காணிப்பாக இருக்கும் என்பதை திரு. அழகிரி போன்ற நண்பர்களுக்கு நான் இங்கே எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

முற்பகல் 10-35

இந்தப் பிரச்சினை வேறு என்பதை நாம் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். பல்லாயிரக்கணக்கான தமிழர்கள், அங்கு இருக்கின்ற சிங்கள இராணுவ வீரர்களால் வேட்டையாடப்படுகின்ற ஒரு கொடுமை நடைபெற்று, அந்தக் கொடுமையினுடைய ஓர் இறுதிக் கட்டமாக இன்று சிங்கள வீரர்கள் எல்லாம் பாதுகாப்புத் தேடுகின்ற அளவுக்கு ஒரு சூழ்நிலை உருவாகி, அதற்கு இந்தியா உதவ வேண்டும் என்று சொன்னால், மறைமுகமாக அங்கே இருக்கின்ற தமிழர்களைக் கொல்லவேண்டும் என்றுதான் ஆகிவிடும்.

'இந்து' பத்திரிகையிலே, எழுதியிருப்பதாக நம்முடைய அன்பரசன் அவர்களும் மற்றவர்களும் இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள்—இலங்கை அரசுக்கு உதவியாக வேறு நாடு வராதா, பாகிஸ்தான் வராதா, சீனா வந்து உதவாதா என்று. பாகிஸ்தானோ, சீனாவோ, வேறு எந்த நாடாக இருந்தாலும், தமிழர்களை அங்கே பழி வாங்க அவர்கள் காரணமாக இருக்கலாம், இந்தியா அதற்குக் காரணமாக இருக்கக்கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய பலமான, வலிமையான கருத்தாகும்.

தமிழர்களைப் பழிவாங்க, தமிழர்களைக் கொன்று குவிக்க, இந்தியா காரணமாக இருக்கக்கூடாது; இந்திய இராணுவம் காரணமாக இருக்கக்கூடாது; அதற்கு இந்திய இராணுவ தளவாடங்கள் பயன்படக் கூடாது என்பதுதான் என்னுடைய அழுத்தந்திருத்தமான கருத்து என்பதை எடுத்துக் கூறி, நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுடைய உணர்வுகளோடு என்னுடைய உணர்வையும் பகிர்ந்துகொள்கிறேன். நன்றி, வணக்கம்.